

تحریک به ترور

دوشنبه ۱۸ مرداد ۱۳۸۹ - ۹ اوت ۲۰۱۰ ✖
محسن مقصودی

چند روز پیش در سفر احمدی نژاد رئیس جمهور ولی فقیه به همدان در جمع از قبل سازمان داده شده استقبال کنندگان، صدای انفجاری شنیده شد و دود سفیدی برخاست. در برنامه سفر وی کوچکترین تغییری داده نشد و وی چند دقیقه بعد در بین جمع نه چندان پرشماری از مردم سخنرانی طولانی کرد. در همین فاصله به یک باره بر روی آنتن خبرگزاری ها، خبری مبنی بر کوشش برای ترور وی منتشر شد در صورتی که هیچ نشانه ای از انفجار و زخمی و مجروح شدن فردی مشاهده نشده بود.

در ایران، این خبر را چند بار تائید و تکذیب کردند و آخر به سخره گرفتن که باز این هم یکی از هوجی گری های احمدی، برای مهم جلوه دادن خودش است.

اما روز بعد، روزنامه "زود دوچه سایتونگ" - روزنامه جنوب آلمان - در صفحه اول همراه با عکس بزرگی از احمدی نژاد که همراه با محافظان سوار بر ماشینی هستند و گویا در حال فرارند، تیتر درشتی زد که "بمب یا ترقه...!" و با آب و تاب این واقعه را شرح داد. آیا چنین واقعه مسخره ای تا این حد بزرگ است که این روزنامه پرتیراژ، در صفحه اول آنرا بازتاب دهد؟

تیتر پائین این مطلب اما، تا حدی روشنگر بود. در تیتر بزرگتری پائین عکس آمده بود که آقای وستر وله - وزیر امور خارجه آلمان - از قتل های هدفمند حمایت کرد! مجموع این دو تیتر بزرگ در کنار هم، پیام واحدی را می رسانند: تحریک به قتل و ترور!

برای آنکه گرفتار تئوری توطئه نشوم، با تحریریه روزنامه، بخش سیاسی اش تماس گرفتم و علت بزرگ کردن این واقعه را پرسیدم. خانمی پاسخ داد که این "ترقه بازی" موضوع روز دنیا است! و وقتی از او در مورد کنار هم قراردادن این دو تیتر پرسیدم و اینکه آیا این انگیزه دادن برای ترور نیست؟ پاسخی نداشت و گوشی را گذاشت و به تماس های بعدی هم جواب نداد.

اما به نظرم، پاسخ روشن است، غرب در پی بی ثبات کردن ایران به هر قیمت است.

پر واضح است که اپوزیسیون رژیم آنقدر قدرت دارد که برای ترور دست به "ترقه بازی" نزند. اما اپوزیسیون دمکرات و آزادی خواه هیچ

برنامه تروری را در دستور کار ندارد. و درست برعکس هر ترورکور، بمب گذاری و خشونت خونین را پژواکی از اعدام ها و جنایت های رژیم می بیند و محکوم می سازد.

تجربه خشونت بار و خونین قبل و پس از بهمن 57 و درده 60 درس بزرگی بود. دیدیم که چگونه سرکوب خونین مردم، اعدام های بی محاکمه، ترورهای خیابانی، زد و خورد های مسلحانه در ترکمن صحرا، کردستان، مازندران و در جنوب کشور در میان مردم عرب، جنگ خانمانسوز و ادامه دیوانه وار آن، زجرکش کردن زندانیان سیاسی، نبرد مسلحانه و کشتار زندانیان سیاسی در فاجعه 67، خاکستر مرگ و تباهی و فساد برکشور پاشید و نهال دمکراسی نوپا را خونین و پیکرش را نحیف و تضعیف ساخت و بهترین فرزندان ایران را از خدمت به کشور و میهن کرد.

حمایت مالی، تسلیحاتی و تبلیغاتی از گروه هایی که دستور کارشان ترور و بمب گذاری است، بدست بیگانگان است که پیامد آن تشدید فضای بسته و امنیتی در جامعه خواهد بود.

اپوزیسیون دمکرات و آزادی خواه به فکر نابود کردن رژیم نیست بلکه برای جایگزین کردن یک نظام سیاسی دمکراتیک و آزاد بجای دیکتاتوری ولایت فقیه و نظام مستبد جمهوری اسلامی، مبارزه ای همه جانبه، آگاهانه، مسالمت آمیز و علنی را سازماندهی می کند و به پیش می برد.